

Arrest

nr. 316 393 van 14 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 12 december 2022, dient op 13 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 31 augustus 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 22 januari 2024.

1.3. Op 14 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 juni 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Zamankhel gelegen in het district Puli Khumri, in de provincie Baghlan. Je woonde daar samen met je drie broers en twee zussen. Je bent soennitisch moslim en bent van Pashtoun-origine.

Je vader had een eigen winkel. Jij ging gedurende verschillende jaren af en toe naar school. Daarnaast hielp je je vader in de winkel of deed je wat klusjes in de bouwsector om financieel bij te dragen thuis. Op een dag diende jouw vader een operatie te ondergaan, na dewelke hij gehandicapt raakte aan zijn been.

Je broer [A.] werkte gedurende ongeveer vijf jaar als soldaat in het leger. Toen hij op een dag, een maand voor de val van Afghanistan, naar huis op verlof kwam, verklikte iemand hem en kwamen de taliban diezelfde avond naar je dorp om hem te vermoorden. Op het moment dat je broer werd doodgeschoten bevonden jullie zich allemaal in het huis van jouw paternale tante in het naburige dorp Osankhel. Een dorpeling belde je vader op en lichtte jullie in over de moord op [A.]. Toen de lokale politie de geweerschoten, afgevuurd op je broer, hoorden namen zij de taliban in jullie huis van op een afstand onder vuur.

Je vader gaf jou geld om naar het districtshuis van Puli Khumri te gaan en er klacht neer te leggen tegen de taliban. Naar aanleiding van jouw klacht lichtten de medewerkers in het districtshuis de luchtmacht in over het gevecht in je dorp. Je keerde terug naar het huis van je paternale tante, waarna de luchtmacht diezelfde avond een luchtaanval uitvoerde op je dorp waarbij zes talibanstrijders om het leven kwamen en jouw huis volledig werd vernietigd. Jij bleef in het huis van je paternale tante. De volgende ochtend vernamen je paternale oom en vader dat de taliban jou ervan verdachten klacht te hebben neergelegd tegen hen en dat ze jou beschuldigden voor de dood van hun zes strijders. Hierdoor liet jouw familie jou niet meedoen aan de begrafenis van jouw broer. Vijf dagen na de dood van jouw broer, kwam jouw vader naar het huis van je paternale tante om te zeggen dat je het land moest verlaten. Jij verliet Afghanistan hierop onmiddellijk.

Na jouw vertrek uit het land verhuisde jouw familie naar een huurhuis in jouw dorp. De taliban zochten jouw familie verschillende keren op om te vragen waar jij was.

Na een reis van verschillende maanden kwam jij aan in België. Je diende je verzoek om internationale bescherming in op 13 december 2022. Je vreest gedood te zullen worden door de taliban omdat je klacht indiende tegen hen en zij jou beschuldigen van spionage en verraad.

Ter staving van jouw verzoek leg je je eigen taskara, alsook die van je ouders en kleine broer neer. Verder leg je foto's van [A.], foto's van jullie vernielde huis, twee contracten van je studentenjob, twee rapporten met algemene informatie over Afghanistan, en een inventaris van je advocaat betreffende al deze documenten neer. Later bezorgde je nog twee rapporten van je psycholoog en een USB stick met een video van jullie vernielde huis en de handicap van je vader.

Op 2 februari maakte uw advocaat een aantal opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Je legt tevens twee documenten van je psycholoog neer. In het eerste verslag van 20 april 2023 staat dat je problemen hebt met je concentratievermogen en dat je zelfs na herhaling moeite hebt om complexere informatie te begrijpen. Er wordt vermeld dat jouw globaal cognitief functioneren ondermaats is en er vermoedens bestaan van een verstandelijke beperking. Dit zou zich tevens uiten in het feit dat je moeite ervaart om je emoties en gedachten te beschrijven, alsook dat je moeite hebt met taalbegrip en vrij beïnvloedbaar bent waardoor bepaalde jongens het op jou hebben gedoeld. Het tweede verslag van 30 juni

2023 vermeldt dat je sinds je aankomst in het centrum op 23 mei 2023 naar de psycholoog gaat en ook verschillende sociale onderhouden hebt bijgewoond. Tijdens deze contactmomenten zou gebleken zijn dat het noodzakelijk was om gebruik te maken van beeldmateriaal, zoals pictogrammen en schema's, om een duidelijke communicatie met jou en begrip van jouw kant tot stand te brengen. Bij gebrek daaraan zou het begrip van jouw kant bemoeilijkt of zelfs onmogelijk worden. Jouw verbale expressie en gesticulatie zouden niet overeenkomen met die van een zeventienjarige. In het centrum waar je eerder verbleef zou je slachtoffer geweest zijn van spot en intimidatie, maar dat zou na enige tijd verminderd zijn. Je zou immers zelfzekerder geworden zijn en je emoties beter beheersen, waardoor je je beter kan verdedigen. Jouw geheugenproblemen zouden voorts een impact hebben op jouw autonomie. Zelf verklaar je tijdens je onderhoud eveneens dat je veel vergeet en dat je soms onder druk komt te staan van andere mensen (CGVS, p. 11).

Bij de beoordeling van jouw verklaringen werd rekening gehouden met de mogelijke impact van jouw mentale toestand, inclusief jouw begrip-, geheugen- en concentratieproblemen, op jouw verklaringen. Verschillende tegenstrijdigheden en onduidelijkheden in jouw verklaringen werden hierdoor niet betrokken in de analyse van de beslissing. Hoewel er geen gebruik werd gemaakt van beeldmateriaal ter bevordering van de communicatie tijdens het onderhoud, blijkt dat jij voor het merendeel wel degelijk in staat was om een sluitend antwoord te geven op de vragen die jou gesteld werden. Hieruit blijkt dan ook dat jij in staat was om de vragen te begrijpen. Tijdens het persoonlijk onderhoud zelf werd jou eveneens een paar keer meegegeven om aan te geven wanneer je iets niet begrijpt. De verschillende tussenkomsten van jouw voogd getuigen er voorts ook van dat het gesprek nauwlettend door een derde werd opgevolgd, teneinde begrip en communicatie te optimaliseren. Er werden tevens twee pauzes ingelast van telkens achttien minuten (zie notities persoonlijk onderhoud).

Verder werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen eveneens rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je Afghanistan diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat je er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst maak je niet aannemelijk dat je broer [A.] effectief voor het leger heeft gewerkt. Zo is het ten eerste zeer opvallend dat jij het loon van je broer niet vermeldt wanneer naar de inkomsten van jouw familie wordt gevraagd. Wanneer je immers wordt gevraagd hoe jouw familie financieel rondkwam, zeg je dat je vader werkte en jij hem soms hielp in de winkel. Daarnaast verdiende je zelf ook bij door klusjes te doen in de bouwsector. Gevraagd of jullie nog financiële hulp kregen van andere familieleden, zeg je van niet (CGVS, p. 6). Gelet op de specifieke vraagstelling is het erg vreemd dat jij vergeet te vermelden dat jouw broer [A.] een loon had, dat ongetwijfeld belangrijk zou moeten zijn geweest voor de familie. Dit doet dan ook reeds ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van het werk van je broer.

De foto's die je neerlegt, waarop er slechts een man in uniform is te zien, tonen niet aan dat de man in kwestie wel degelijk je broer is. Je legt verder immers geen andere foto's neer die jullie familieband aantonen. Je verklaart in dat opzicht dat jullie geen smartphone hadden en dat je broer bovendien geen foto's wilde met jullie om problemen te vermijden. Jouw broer was echter ongeveer 25 jaar oud en zat niet heel zijn leven, maar slechts gedurende ongeveer vijf jaar bij het leger (CGVS, p. 13). Dat niemand van jullie familie of dorp gedurende al die jaren dat jullie samen in Afghanistan woonden ook maar één foto zou bezitten van jullie op een familiale of sociale aangelegenheid is maar erg weinig aannemelijk. Dat je geen enkele foto kan neerleggen van jouw broer samen met jouw familie doet dan ook verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van het werk van je broer.

Dat jij, gezien de elementen supra, het werk van je broer in eerste instantie niet aannemelijk maakt, zaait automatisch reeds twijfel over de geloofwaardigheid van je relaas dat hier rechtstreeks uit voortvloeit.

Ten eerste is het vreemd dat jouw vader jou, als dertienjarige jongen, eropuit zou sturen om klacht te gaan neerleggen in Puli Khumri in plaats van zelf te gaan of iemand anders te sturen zoals bijvoorbeeld je paternale oom. Wanneer je wordt gevraagd waarom jij naar Puli Khumri moest gaan, zeg je dat jouw vader gehandicapt is en daarom zelf niet kon gaan naar het districtscentrum. Je wordt erop gewezen dat jouw vader zich wel degelijk kon verplaatsen gezien hij wel in staat was om van jullie huis naar het huis van je paternale

tante in Osankhel te gaan, wat volgens jouw eerdere verklaringen op 20 minuten met de auto van jouw dorp ligt (CGVS, p. 7 en p. 17). Je antwoordt dat het voor jouw vader moeilijk was om te wandelen en dat het een goede optie was om jou te sturen, ook al was je maar dertien jaar oud (CGVS, p. 17). Nochtans ging jij zelf ook niet te voet naar het districtscentrum, maar nam je een auto die jou daar naartoe bracht (CGVS, p. 7 en p. 18). Dat jouw vader immobiel zou zijn en daarom niet zelf naar Puli Khumri is gegaan is dan ook geen overtuigende verklaring. Bovendien blijkt voorts uit jouw verklaringen dat jouw vader nadien wel in staat was om naar Puli Khumri te gaan om het lichaam van jouw broer te gaan halen en het vervolgens naar het huis van je paternale oom te brengen (CGVS, p. 16 en p. 20). Waarom jouw vader jou als kind erop uit zou hebben gestuurd om klacht neer te leggen in plaats van zelf te gaan of iemand anders te sturen is, gezien het risico dat je kon lopen, dan ook weinig logisch. Dit element doet dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder is het weinig logisch dat de taliban jou zouden beschuldigen van spionage, gezien ze voordat jij klacht indiende reeds werden aangevallen door de lokale politie (CGVS, p. 15 en p. 16). In dat opzicht is het dan ook logischer dat de taliban gedacht zouden hebben dat de luchtmacht werd gewaarschuwd door de lokale politie en niet naar aanleiding van jouw klacht. Dit weinig logische element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder is het ook weinig logisch dat de taliban jou in plaats van jouw vader verantwoordelijk zouden stellen voor de dood van hun strijders. Gezien jij op dat moment immers slechts een kind van dertien jaar oud was, is het immers logisch dat jij niet zelf de beslissing zou hebben genomen om klacht in te dienen tegen hen maar dat iemand jou hiertoe de opdracht zou hebben gegeven (CGVS, p. 16 en p. 17). De weinig logische inbeschuldigingstelling van de taliban doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder is het ook vreemd dat de taliban na de dood van jouw broer nog zo lang in jullie huis zouden zijn gebleven. Nadat ze je broer doodschoten, zou jij immers naar Puli Khumri gegaan zijn om er klacht neer te leggen en deed je er met de auto ongeveer 45 minuten in één richting over (CGVS, p. 18). Eens terug bij je tante in Osankhel, waarna de luchtaanval gebeurde, moet er aldus minstens twee uur voorbij zijn gegaan (CGVS, p. 16). Het is in eerste instantie al onduidelijk waarom de taliban niet onmiddellijk zouden zijn gevlucht na je broer te hebben doodgeschoten, vooraleer ze onder vuur werden genomen door de lokale politie. Jij verklaart in dat verband dat de taliban niet weg konden omdat ze werden aangevallen door de lokale politie en met hen vochten (CGVS, p. 21). Het lijkt echter maar weinig logisch dat de taliban, gezien zij vanop een verre afstand onder vuur werden genomen door de lokale politie, gedurende twee uur gewoon vanuit jullie huis zouden hebben geschoten naar de lokale politie en geen enkele uitweg hadden. De lokale politie was immers zo ver weg dat ze niet eens werden getroffen door de luchtaanval (CGVS, p. 20). Dat de taliban zich uren na de dood van jouw broer nog steeds in jullie huis bevonden is een vreemd element en doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder is het opmerkelijk dat je verklaart dat de taliban jouw dorp niet konden binnenkomen -er waren immers checkpoints van de lokale politie aan de rand van je dorp- maar dat ze daar wel in slaagden toen ze jouw broer kwamen vermoorden (CGVS, p. 9, p. 10 en p. 15). Je wordt dan ook gevraagd hoe het komt dat de taliban de checkpost konden passeren, waarop je zegt dat je niet weet hoe ze dat juist deden maar dat ze het regelen om dichterbij te kunnen komen indien ze een doel hebben (CGVS, p. 16). Dat de taliban normaal niet naar je dorp kwamen maar die keer wel het risico zouden hebben genomen om langs de checkpost te passeren om enkel en alleen jouw broer te vermoorden, terwijl zij dat even goed konden doen als je broer zich buiten het dorp verplaatste, is opmerkelijk en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder is het uiterst onduidelijk hoe het komt dat jij wel je taskara -die in 2018 werd afgegeven- kunt neerleggen, terwijl andere documenten zouden zijn vernietigd tijdens het bombardement van je huis (CGVS, p. 11). Dit element ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het bombardement op je huis.

Gelet op het geheel aan elementen supra kan er geen geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten. Doordat er daar geen geloof aan kan worden gehecht kan er automatisch ook geen geloof worden gehecht aan de bezoeken van de taliban na jouw vertrek uit het land, die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn (CGVS, p. 21).

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten in verband met het werk van jouw broer, kunnen deze geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het kader van de nood aan internationale bescherming.

Op basis van je gezondheidstoestand kom je niet in aanmerking voor internationale bescherming. Wat betreft de ziekte waaraan je lijdt, Basedow, dient vooreerst te worden opgemerkt dat medische problemen buiten de

procedure van internationale bescherming vallen (CGVS, p. 12). Wat betreft jouw mentale gezondheidstoestand dient vervolgens te worden opgemerkt dat noch jijzelf noch je voogd of advocaat dit inroepen als hebbende verband met jouw vrees. Uit het geheel van jouw verklaringen blijkt ook niet dat je ooit problemen hebt gekend in Afghanistan door jouw mentale gezondheidstoestand, integendeel, je leefde er in familieverband, ging er naar school, hielp je vader in de winkel, en deed er klusjes in de bouw (CGVS, p. 6, 7). Overigens bevinden jouw familieleden zich nog steeds in Afghanistan en sta jij nog steeds in contact met hen zodat je er terug in de schoot van je familiale kring kan leven (CGVS, p. 5 en p. 6). Op basis van je mentale gezondheidstoestand in se kom jij niet in aanmerking voor internationale bescherming. De twee psychologische rapporten wijzigen deze vaststellingen niet.

De overige documenten die je neerlegt kunnen die supra gedane vaststellingen evenmin wijzigen. Jouw taskara en die van je familieleden hebben betrekking op jullie Afghaanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. Hoe dan ook dient wel te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

De foto's van je vernielde huis kunnen slechts dienen ter ondersteuning van geloofwaardig bevonden verklaringen. Uit de foto's kan niet afgeleid worden wiens huis het betreft, noch wat de oorzaak is van de vernieling. Hetzelfde geldt voor de video van het vernielde huis, die op de USB stick staat. De USB stick bevat verder ook nog een video van je vader die niet meer dan zijn handicap toont. Hoewel de handicap van je vader niet onmiddellijk wordt betwist, heeft de video voor de rest geen betrekking op de essentiële elementen van jouw verzoek om internationale bescherming. De contracten van je studentenjob hebben betrekking op jouw vakantiewerk hier in België, op basis waarvan jij zoals infra weergegeven in se niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De twee rapporten met algemene informatie over Afghanistan geven slechts de algemene situatie weer en hebben geen betrekking op jouw concrete problemen. De inventaris van jouw documenten van je advocaat betreft slechts een genummerde opsomming van supra vermelde documenten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

[PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsvername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge van de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de*

subsidaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm

(europa.eu) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele

privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten

volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat jij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (CGVS, p. 21). Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde gedurende verschillende jaren af en toe naar school ging, je vader hielp in zijn winkel en af en toe wat bijverdiende door klusjes uit te voeren in de bouwsector (CGVS, p. 6 en p. 7).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Baghlan, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar je het hebt over de gevechten tussen de lokale checkpoint en de taliban (CGVS, p. 9 en p. 10). Ook al was jouw dorp onder de controle van de overheid, kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet

worden aangenomen dat jij, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog regelmatig in contact staat, dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban (CGVS, p. 5).

Je haalt aan dat je in België tijdens de schoolvakanties hebt gewerkt in een kleuterschool. Je stond daar soms in de keuken en soms hield je je bezig met de kinderen zelf (CGVS, p. 12 en p. 13). Je gaat naar een OKAN school en blijft in je vrije tijd graag in het centrum. Voor de rest doe je niets speciaals (CGVS, p. 3).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis het gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen het ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk het gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Wat tot slot de op 2 februari 2024 door je advocaat overgemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreft, werd daarmee rekening gehouden. De aanwezigheid van de advocaat op het persoonlijk onderhoud werd correct overgenomen in deze beslissing, de correcte schrijfwijze van de naam van je broer Hedajatullah en de interpretatie van de datering van zijn overlijden hadden geen invloed op deze beslissing, en met de algemene opmerkingen over je geheugenproblemen werd rekening gehouden zoals besproken in het kader van de bijzondere procedurele noden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/9 en 57/1, § 3, en § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij meent dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Verzoeker verwijst vooreerst op het voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan en wijst erop dat de aanbeveling van UNHCR uit 2022 nog steeds ongewijzigd is.

Vervolgens gaat hij in op de bijzondere procedurele noden. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal in haar beslissing eigenlijk toegeeft dat zij, in tegenstelling tot wat zij beweert, geen rekening gehouden heeft met de bijzondere procedurele noden die voortvloeien uit zijn cognitieve beperkingen. Door geen gebruik te maken van beeldmateriaal zoals schema's of pictogrammen en de inhoud van zijn psychologisch attest gewoon tegen te spreken door te stellen dat hij hieraan geen nood heeft, heeft de commissaris-generaal geen passende steunmaatregelen verleend. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal zich zo in de plaats stelt van gekwalificeerde psychologen, die de competentie hebben om zich uit te spreken over deze cognitieve beperkingen, terwijl zij niet aantoont dat zij hiervoor gekwalificeerd is. Dat hij zelf beweert dat hij alles goed verstaat, en waarvoor hij verwijst naar p. 10 van de notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), neemt volgens hem niet weg dat professionelen aangeven dat hij zonder gepast beeldmateriaal niet in staat is om de communicatie, en dus de vragen, goed te verstaan. Zijn symptomen worden volgens hem ook onbegrijpelijk beschreven als volgt: *"en dan neem ik aan dat ik iets zeg dat niet correct is en dat het mijn 7 spreken aantast of mijn mind, ik denk aan zo een zaken"*. Het kan volgens hem niet blijken dat hij alles correct heeft verstaan, nu hij bijzonder veel moeilijkheden heeft om zich in de tijd te situeren. Hij geeft aan dat hij geen kalender kan gebruiken, wat blijkt uit p. 8 en 9 NPO. Op p. 19 van de NPO blijkt dat hij de vraag ook niet begreep. Ook in het laatste deel van het onderhoud gaf hij toe dat hij de vragen niet begreep. Dat er pauzes ingelast werden en hem werd gezegd dat hij het moest melden wanneer hij iets niet begreep, doet hieraan volgens hem geen afbreuk. Door geen passende steunmaatregelen te verlenen, heeft de commissaris-generaal volgens hem artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet geschonden. Hij benadrukt dat de mentale toestand en gezondheid, alsook de cognitieve beperkingen moeten meegenomen worden in de holistische allesomvattende aanpak.

Daarnaast werpt hij op dat de commissaris-generaal evenmin rekening gehouden heeft met de psychische problemen die hij overhoudt aan zijn vlucht uit Afghanistan en de daaropvolgende reisweg, die hij nochtans zelf heeft aangehaald. Hij kaart aan dat hij traumatische gebeurtenissen meemaakte onderweg, die extreem nefaste gevolgen hebben voor een kind, waarvoor hij verwijst naar p. 22-23 NPO.

Voorts gaat hij in op het werk van zijn broer en verwijt hij de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de verklaringen die hij hierover heeft afgelegd. Zo stelt hij dat hij bij benadering kon aangeven wanneer zijn broer zijn legerdienst begon en dat hij ook verklaringen kon afleggen over zijn werkplaatsen, zijn rang, de emoties van zijn vader, de bezoeken en omstandigheden van zijn bezoeken thuis, zoals dat hij verschillende dingen meebracht als cadeau wanneer hij terugkwam. Hij is van mening dat deze verklaringen als overtuigend worden beschouwd rekening houdende met zowel zijn jeugdige leeftijd (tussen 8 en maximaal 15 jaar) toen zijn broer militair was en zijn cognitieve beperkingen.

Hij legt twee bijkomende documenten neer, waarvan stuk 3 een lijst van namen betreft van leden die niet meer kunnen genieten van voedselpakketten omdat zij overleden zijn. Hij benadrukt dat zijn broers naam op deze lijst wordt vermeld. Hij vervolgt dat stuk 4 een blad betreft dat gekleefd werd op zijn broers doodskist waarop zijn naam vermeld wordt, de naam van zijn vader, de datum van overlijden, de plaats van overlijden, en dat opgesteld werd door een ziekenhuis in Pul E Khumri. De doodsoorzaak wordt er aangeduid als kogelverwondingen. Hoewel hij toegeeft dat de datum van dit element (25/6/1399, zijnde 15/09/2020 in gregoriaans kalender) niet perfect overeenstemt met zijn verklaringen, wijst hij in dit verband op zijn cognitieve beperkingen, zijn geheugenproblemen en zijn moeilijkheden om zich in de tijd te situeren.

Hij meent dat het gegeven dat hij niet spontaan vermeldde dat het salaris van zijn broer deel uitmaakte van de inkomsten van het gezin -zonder dat dit bij hem aangekaart zou zijn-, en dat hij geen foto's heeft met zijn broer, niet toelaat om over het bestaan van zijn broer en zijn werk als militair te twifelen. Hij benadrukt dat er dient rekening gehouden te worden met het hoger belang van het kind en zijn cognitieve beperkingen. Hij voert aan dat enkel vastgesteld kan worden dat er hem *in casu* een onredelijke bewijslast opgelegd werd, en dat de commissaris-generaal te hoge verwachtingen heeft gesteld ten opzichte van hem.

De landeninformatie bevestigt volgens hem de risico's voor personen die beschouwd kunnen worden als aanhangers van de voormalige Afghaanse regering. Hij stipt aan dat zijn objectieve vrees eruit bestaat dat hij een risico loopt als familielid van de profielen die door de taliban gevisieerd worden, met name zijn broer, die militair was bij het Afghaanse nationale leger onder de vorige Afghaanse regering. Hij stelt dat dit voldoende blijkt uit recente landeninformatie, die rekening houdt met de actuele context sinds de machtsvername en waaruit hij vervolgens citeert. In dit verband benadrukt hij het bewijs, via stuk 4, dat zijn broer wel degelijk overleed ten gevolge van schotwonden, waardoor op zijn minst zou moeten blijken dat zijn participatie bij de veiligheidsdiensten in Afghanistan bekend is.

Verder zet hij uiteen dat de vervolgingsfeiten waarvan hij gewag maakt, geloofwaardig zijn, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt.

Hij meent dat het onredelijk is, gelet op zijn leeftijd en zijn cognitieve beperking, om te verwachten dat hij de logica van zijn vader over de reden dat hij zich moest begeven naar het districtcentrum uiteenzet. Volgens hem dient er begrip getoond te worden voor de waarschijnlijk chaotische situatie waarin de familie zich toen bevond, die ook kan leiden tot snelle en niet steeds doordachte beslissingen. Hij stelt dat het niet onwaarschijnlijk of ongeloofwaardig is dat een familie, die specifiek gevisieerd wordt door de taliban, één van zijn leden de opdracht geeft om de autoriteiten zo snel mogelijk te verwittigen. Hij betoogt dat hetzelfde geldt voor de verwachtingen van de commissaris-generaal dat hij zou kunnen uitleggen om welke redenen de taliban hem viseren en niet zijn vader. Hij vervolgt dat het verwijt, dat de beschuldiging van spionage onlogisch voorkomt, het gevolg is van de verwachtingen die ten aanzien van hem gemaakt zijn. Dat hij niet in staat is om de precieze beschuldigingen van de taliban te beschrijven of om perfect in te schatten waarom hij in hun vizier is gekomen, neemt volgens hem niet weg dat het belangrijk is te kunnen besluiten dat hij in het vizier is gekomen van de taliban, wat zou blijken uit zijn verklaringen, o.a. over de omstandigheden van de dood van zijn broer en het gevecht dat daarop volgde.

Hij is voorts van mening dat de veronderstellingen van de commissaris-generaal over het niet logisch handelen van de talibanstrijders pure opinies zijn en dat het in een context van conflict niet onlogisch is dat strijders van een kamp het gevecht aangaan met strijders van de andere kamp, rekening houdend met de volatiele veiligheidssituatie. Hoewel hij verklaart dat zijn broer één maand voor de machtsovername gedood werd, staat in stuk 4 te lezen dat hij eerder 11 maanden ervoor overleed. Volgens hem moet dan ook worden aangenomen dat de veiligheidssituatie in de mate evolueerde dat de taliban over steeds meer bewegingsvrijheid beschikten.

Vervolgens zet hij de algemene principes van een (toegeschreven) verwestering uiteen. Hij meent dat er verschillende elementen van belang zijn en een rol spelen bij de beoordeling van zijn capaciteiten en de mogelijkheid om zich bij terugkeer naar Afghanistan aan de regels van de taliban te onderwerpen en 'het spel' te spelen zonder hierbij op te vallen. Zo wijst hij vooreerst op zijn jonge leeftijd en zijn anderhalf jaar ononderbroken verblijf in België. Hij stelt dat hij al zijn vormende jaren buiten Afghanistan, waarvan het grootste gedeelte in België, heeft doorgebracht. Hij voegt toe dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de traditionele Afghaanse manier van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst islamitische interpretatie door de taliban. Hij verwijt de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek gedaan te hebben naar de manieren waarop hij in aanraking is gekomen met het maatschappelijk leven in België, waarbij hij wijst op zijn werkervaring en zijn schoolparcours. Hij stelt dat hij naar school gaat en klasgenoten van een uiteenlopende herkomst heeft, verwijst naar een getuigenis van een leerlingenbegeleider en benadrukt dat hij op school leert om zelfstandig te zijn en eigen keuzes te maken aangaande zijn toekomst, wat radicaal tegenover de huidige Afghaanse mentaliteit staat. Hij zet uiteen dat hij de Belgische en westerse waarden aangeleerd en geïntegreerd heeft door tijd te spenderen op school, via zijn contacten met leerkrachten en leerlingen en dat hij getuigt van een grote tolerantie. Hij meent dat er verwacht kan worden dat zijn mentaliteitsverandering nog verder zal verdiepen in de komende maanden. Hij voegt toe dat hij zeer gehecht is aan de vrijheid die hij geniet in België en dat hij zich onmogelijk, of alleszins zeer moeilijk, zou kunnen houden aan de strikte regels die in de Afghaanse samenleving worden opgelegd. Hij wijst bovendien op zijn cognitieve beperkingen, die hem niet in staat zullen stellen om het spel te spelen. Hij stelt dat hij niet zal kunnen verstaan welke gedragsregel vigerend is, dat hij de verwachtingen van de taliban onmogelijk correct zal kunnen inschatten en dat de aanwezigheid van zijn familie hier weinig aan zal kunnen veranderen.

Tot slot gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire en actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift maakt verzoeker volgende nieuwe stukken over:

- Lijst van overleden militairen die geen beroep meer kunnen maken op voedselpakketten;
- Identificatiefiche van de broer van verzoeker die op zijn doodkist geplaatst werd;
- Getuigenis van de leerlingenbegeleider van de school van verzoeker.

3.2. Op 14 oktober 2024 maakt verzoeker, op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Psychologisch verslag van 20/04/2023;
- Verslag handelingsgerichte diagnostiek;
- Getuigenis voogd;
- Rapport onthaaljaar anderstalige nieuwkomer 2023-2024;

- Aanbeveling leerlingbegeleider OKAN van 4/7/2021;
- Schoolattest 18/09/2023;
- Deelnameattest van Agentschap integratie en inburgering 'Masir Avenir' 26/07/2024;
- Diploma EHBO OKAN;
- Diploma CAW 'Mind Spring';
- Attest tewerkstelling;
- Studentencontract;
- Loonfiche.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest hij gedood te worden door de taliban omdat hij klacht indiende tegen hen en zij hem beschuldigen van spionage en verraad.

4.3.2. In zijn verzoekschrift vestigt verzoeker er de aandacht op dat hij door zijn jonge leeftijd, zijn ononderbroken verblijf in België, zijn schoolparcours, zijn tewerkstelling en zijn cognitieve beperkingen niet in de mogelijkheid zal zijn om zich bij terugkeer naar Afghanistan aan de regels van de taliban te onderwerpen en “het spel te spelen” zonder hierbij op te vallen.

4.3.2.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afgaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over

de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon

terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.2.2. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

"2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging."

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor.

De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende – desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen – elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige – zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

4.3.2.3. Verzoeker betoogt dat er rekening moet gehouden worden met zijn jonge leeftijd en zijn anderhalf jaar ononderbroken verblijf in België. Hij stelt dat hij al zijn vormende jaren buiten Afghanistan, waarvan het grootste gedeelte in België, heeft doorgebracht en dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de traditionele Afghaanse manier van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst islamitische interpretatie door de taliban. Hij wijst op zijn werkervaring en stelt dat hij naar school gaat en klasgenoten van uiteenlopende nationaliteiten heeft. Hij benadrukt dat hij op school leert om zelfstandig te zijn en eigen keuzes te maken aangaande zijn toekomst, wat radicaal tegenover de huidige Afghaanse

mentaliteit staat. Hij voegt toe dat hij zeer gehecht is aan de vrijheid die hij geniet in België en dat hij zich onmogelijk, of alleszins zeer moeilijk, zou kunnen houden aan de strikte regels die in de Afghaanse samenleving worden opgelegd. Hij zet tot slot uiteen dat cognitieve beperkingen hem zullen verhinderen in het begrijpen welke gedragsregels vigerend zijn en in het correct inschatten van de verwachtingen van de taliban en dat de aanwezigheid van zijn familie hier weinig aan zal kunnen veranderen.

4.3.2.4. Verzoeker legt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bij het CGVS twee psychologische attesten neer. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat deze informatie niet enkel relevant is voor het verloop van het gehoor, waarbij hij opwerpt dat hem geen passende steunmaatregelen werden toegekend, maar ook voor de beoordeling van zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker preciseert dat het door zijn cognitieve beperkingen hoogstwaarschijnlijk niet mogelijk zal zijn om zich onmiddellijk te schikken naar de normen en regels van de taliban die van toepassing zijn in zijn regio van herkomst.

De commissaris-generaal heeft aan verzoeker procedurele noden verleend omwille van zijn minderjarigheid en oordeelt dat er bij de beoordeling van zijn verklaringen afdoende rekening gehouden werd met de mogelijke impact van zijn mentale toestand, inclusief zijn begrip-, geheugen- en concentratieproblemen. Zij benadrukt dat er verschillende tegenstrijdigheden en onduidelijkheden niet in de bestreden beslissing werden opgenomen en dat, hoewel er geen gebruik gemaakt werd van beeldmateriaal ter bevordering van de communicatie, blijkt dat verzoeker voor het merendeel wel degelijk in staat zou zijn geweest om de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geen beoordeling gemaakt heeft van de impact van verzoekers beperkte cognitieve vaardigheden bij de beoordeling van zijn vrees bij terugkeer. Nochtans stelt de vraag zich in welke mate verzoeker, rekening houdend met zijn specifieke profiel, bij terugkeer naar Afghanistan 'het spel zal kunnen spelen'. Op grond van de in het rechtsplegingsdossier aanwezig zijnde stukken worden volgende vaststellingen gemaakt.

In het psychologisch verslag van 20 april 2023 (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5; aanvullende nota 14.10.24, stuk 1) staat te lezen dat verzoeker zowel bij individuele gesprekken als bij groepsessies makkelijk afgeleid wordt. De psychologe getuigt dat hij problemen ervaart met zijn concentratievermogen en dat tijdens de psycho-educatie duidelijk werd dat zijn concentratie snel afzwakt bij grote hoeveelheden informatie. Zij vervolgt dat hij moeite heeft om complexere informatie te begrijpen, zelfs na meerdere herhalingsmomenten. Dit wordt volgens haar ook bevestigd door de opvoeders in het centrum. Zij geeft aan dat zijn globaal cognitief functioneren onder het niveau van zijn leeftijdsgenoten ligt en er vermoedens bestaan van een verstandelijke beperking. Dit zou zich tevens uiten in zijn kinderlijke gedragingen en opmerkingen, zijn beperkte capaciteit tot persoonlijke diepgang, en de moeite waarmee hij emoties en gedachten beschrijft. Uit haar overleg met de tolk kwam eveneens naar voor dat hij ook moeite heeft met taalbegrip in het Pashtou. Zij stipt voorts nog aan dat hij vrij beïnvloedbaar is waardoor bepaalde jongens het op hem gemunt hebben.

In het tweede psychologisch verslag van 30 juni 2023 (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) staat te lezen dat verzoeker sinds zijn aankomst in het asielcentrum op 23 mei 2023 verschillende sociale onderhouden heeft afgelegd bij een psycholoog. Tijdens deze contactmomenten is gebleken dat verzoeker het moeilijk heeft om zaken te begrijpen en dat het noodzakelijk was om gebruik te maken van beeldmateriaal, zoals pictogrammen en schema's, om een duidelijke communicatie met hem en begrip van zijn kant tot stand te brengen. Bij gebrek daaraan zou het begrijpen voor hem bemoeilijkt of zelfs onmogelijk worden. De psychologe getuigt voorts dat zijn verbale expressie en gesticulatie niet zouden overeenkomen met die van een zeventienjarige. Zij vervolgt dat verzoeker in het opvangcentrum het slachtoffer zou geweest zijn van spot en intimidatie, maar dat zou na enige tijd verminderd zijn door de psychologische en opvoedkundige ondersteuning die hij kreeg. Hij zou zelfzekerder geworden zijn en zijn emoties beter beheersen, waardoor hij zich beter kan verdedigen. Zij voegt toe dat, hoewel hij geïsoleerd blijft van de rest van de groep, hij een goede band heeft met de andere jongeren. Vervolgens stelt zij dat hij tijdens zijn sessies aangaf geheugenproblemen te hebben, die een grote impact hebben op zijn autonomie. Zij merkt op dat hij veel meer ondersteuning nodig heeft dan jongeren van dezelfde leeftijd, dat hij bij het reizen met het openbaar vervoer altijd begeleid moet worden door een vriend of een volwassene en dat hij dagelijks herinneringen nodig heeft om zijn medicatie te nemen. Zij besluit dat verzoeker een psychologische kwetsbaarheid heeft die van invloed zou kunnen zijn op verschillende gesprekken tijdens zijn asielprocedure. Tot slot ligt er een verslag handelingsgerichte diagnostiek voor dat werd opgesteld door het CLB (aanvullende nota 14.10.24, stuk 2). In dat verslag geven het schoolteam en de begeleiders van het opvangcentrum aan dat verzoeker er niet in slaagt om het klassikaal aanbod van de OKAN-afdeling van Don Bosco TI in Woluwe te volgen, omdat hij heel erg traag Nederlands leert en ook op andere ontwikkelingsdomeinen uitvalt. Zelfs in een kleinere klas met sterk individuele aandacht zagen de leerkrachten slechts een minimale vooruitgang. Hij heeft het moeilijk met het begrijpen van opdrachten of instructies en op sociaal vlak blijft hij steeds bij dezelfde mensen en kan hij erg moeilijk een gesprek voeren. De begeleiders van het opvangcentrum geven aan dat verzoekers oom via een videogesprek reeds aangaf dat ook de moedertaal problemen oplevert. Er werd dan ook een niet-verbale intelligentietest afgenomen, waarbij er getracht werd een beeld te krijgen van verzoekers cognitieve mogelijkheden. Hierbij werd

vastgesteld dat verzoeker zeer lage scores behaalt op de verschillende subtests en dat zijn IQ zeer laag is. In het voorlopig besluit staat te lezen dat verzoeker op een zeer laag cognitief niveau functioneert, wat verklaart waarom hij moeizaam bij kan leren. Bij het onderdeel "matrix redeneren" kan verzoeker enkel de zeer eenvoudige items correct oplossen. Bij het uitvoeren van de codeertaak substitutie valt het op dat verzoeker veel hulp nodig heeft bij de instructies, dat de oefening meermaals moet worden voorgedaan, dat hij heel traag is, een item overslaat en moeite heeft met de vorming van tekens. Ook uit de subtesten "plaatsjes ordenen" en "ruimtelijke oriëntatie" blijkt dat verzoeker er niet of zeer beperkt in slaagt de items juist uit te voeren. In totaal haalt hij de laagst mogelijke totale schaalscore (55) die kan worden behaald. Ingevolge deze conclusies wordt hem leerstof op maat aangeboden met de focus op een basiswoordenschat en redzaamheid en wordt het lopen van een oriënteringstraject aangeraden.

In het door hem neergelegde schoolrapport getuigen verschillende leerkrachten over zijn problemen met concentratie en het begrijpen van woordenschat en instructies, waardoor hij oefeningen soms niet correct maakt (aanvullende nota 14.10.24, stuk 4). Verzoekers laatste voogd getuigt dat hij niet zelfstandig is in vergelijking met andere zeventien- en achttienjarigen. Hij verklaart dat verzoeker moeite heeft met het openbaar vervoer en begeleid moet worden, dat hij langzaam en moeizaam Nederlands leert en dat hij analfabeet is in zijn moedertaal (aanvullende nota 14.10.24, stuk 3).

Deze vaststellingen vinden ook weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker geeft aan dat hij in situaties zoals op het CGVS of in het opvangcentrum soms onder druk komt te staan van mensen en dat hij dan aanneemt dat de zaken die hij verteld niet correct zijn en "*dat het mijn spreken aantast of mijn mind, ik denk aan zo een zaken*" (NPO, p. 11). Hij voegt toe dat hij veel vergeet en dat hij in zijn vorig opvangcentrum wekelijks naar de psycholoog ging en dat het ook nuttig zou zijn om dit voort te zetten in zijn nieuw opvangcentrum (NPO, p. 12). Voorts blijkt dat hij op verschillende momenten doorheen het persoonlijk onderhoud de vragen niet begreep of er zaken herhaald dienden te worden (NPO, p. 8,9, 19, 21). Op het einde stelt hij uitdrukkelijk dat hij mentaal niet sterk is, hoofdpijn heeft en niet kan focussen op de vraag. Zijn raadsman merkt tot slot nog op dat hij, toen hij aankwam in het centrum, in shock was, niet kon communiceren en dat hij geheugenproblemen had waardoor hem psychologische begeleiding werd aangeraden. Hij voegt toe dat verzoeker problemen heeft met data en situeringen in de tijd.

Het geheel van voorgaande elementen wijst wel degelijk op een bepaalde kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker die de beoordeling van de vraag of hij ingeval van terugkeer al dan niet problemen zal ondervinden omwille van zijn verblijf in Europa in sterke mate bepaalt. De psychologische verslagen en het CLB-verslag die ondersteund worden door getuigenissen van zijn voogd en observaties van begeleiders en leerkrachten – zoals *supra* besproken – bevestigen dat verzoeker te kampen heeft met beperkte cognitieve vaardigheden, met inbegrip van concentratie-, communicatie- en geheugenproblemen, wat overigens niet ontkend wordt door de commissaris-generaal. Waar de commissaris-generaal deze problematiek niet in acht neemt bij de beoordeling van een eventuele verwestering in hoofde van verzoeker en hieromtrent louter besluit dat er afdoende rekening gehouden werd met zijn mentale toestand en geheugen- en concentratieproblemen, dat hij "voor het merendeel" in staat was om de vragen te begrijpen en te beantwoorden, gaat zij eraan voorbij dat verzoekers verhoogde kwetsbaarheid ingevolge zijn beperkt cognitief vermogen dient samen bekeken te worden met de invulling die hij heeft gegeven aan zijn verblijf in België, alsook met zijn jonge leeftijd waarop hij Afghanistan heeft verlaten.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker Afghanistan ongeveer in juni 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ 10.08.23, punt 34) verlaten heeft en hij op dat moment de leeftijd had van vijftien jaar. Hij is op zestienjarige leeftijd in België aangekomen en verblijft hier inmiddels bijna twee jaar. Hij bevindt zich meer dan drie jaar buiten Afghanistan en heeft heden de leeftijd van achttien jaar. Zijn leeftijd wordt niet betwist.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij naar school gaat, dat alles goed verloopt, dat hij al een beetje Nederlands spreekt en dat hij zijn vrije tijd voornamelijk in het centrum spendeert (NPO, p. 3). Hij verklaart dat hij tijdens de schoolvakanties werkte in een kleuterschool, waarbij hij soms in de keuken werkte en soms met de kinderen zelf bezig was (NPO, p. 12-13).

Er liggen verschillende getuigenissen en stukken neer die de omstandigheden van verzoekers verblijf in België toelichten. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers ervan, alsook het feit dat deze documenten verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

Uit het schoolattest blijkt dat verzoeker voor het schooljaar 2023-2024 ingeschreven was als leerling in het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers bij het Don Bosco Technisch Instituut te Sint-Pieters Woluwe (aanvullende nota 14.10.24, stuk 6). Uit het door hem neergelegde schoolrapport blijkt dat hij het moeilijk heeft met verschillende competenties en dat zijn leerkrachten hem aansporen om zich goed te concentreren, Nederlands te spreken tijdens de lessen en oefeningen te maken. Desondanks deze moeilijkheden, stellen zijn leerkrachten dat hij zijn best doet tijdens de lessen, probeert om goed te luisteren en dat hij een fijne leerling is met een goed humeur (aanvullende nota 14.10.24, stuk 4). Dit wordt eveneens bevestigd in de getuigenis van de leerlingenbegeleider van de OKAN-klas, die verzoeker opvolgde van september 2023 tot op heden. Hij wenst zijn volledige steun uit te spreken en verklaart dat hij getuige was van verzoekers vooruitgang, toewijding en integratie op school. Hij vervolgt dat verzoeker goed zijn best doet, actief deelneemt aan de lessen en vragen stelt indien nodig. Volgens hem is verzoeker intrinsiek gemotiveerd om zo goed mogelijk Nederlands te leren en, desondanks dat hij het niet altijd makkelijk heeft in de klas, doet hij zijn best om zoveel mogelijk aanwezig te zijn en actief mee te werken. Voorts getuigt hij dat verzoeker een vriendelijke jongen is, die het hart op de juiste plaats heeft en die altijd zeer respectvol en beleefd is naar andere leerlingen en leerkrachten toe, ongeacht hun afkomst of geslacht. Hij benoemt verzoeker als een voorbeeld voor vele anderen en is ervan overtuigd dat hij een mooie toekomst kan uitbouwen in België. Hij besluit dat verzoekers positieve ingesteldheid, zijn vastberadenheid, en zijn vermogen om zich aan te passen hem ongetwijfeld zullen helpen om zich volledig te integreren in de Belgische maatschappij (aanvullende nota 14.10.24, stuk 5). Verzoeker toont bovendien interesse in meer dan alleen zijn schoolprestaties. Hij legt eveneens een diploma neer dat hij behaald heeft voor EHBO voor OKAN (aanvullende nota 14.10.24, stuk 6) en uit het deelnameattest van het Agentschap Integratie en Inburgering blijkt dat verzoeker heeft deelgenomen aan een traject "Masir Avenir" van 1 juli 2024 tot 26 juli 2024 (*ibid.*). Hij legt voorts een diploma "Mind Spring" neer dat werd uitgereikt door het CAW Brussel en waarop te lezen staat dat verzoeker in mei en in juni 2024 zes sessies volgde waarin de volgende onderwerpen aan bod kwamen: omgaan met verandering; stress, stressklachten en de vicieuze cirkel; omgaan met stress; omgaan met culturele verschillen en gewoonten; vriendschap en ondersteuning; mijn kwaliteiten en plannen voor de toekomst (*ibid.*). In de e-mail van verzoekers vorige voogd, die hem begeleid heeft van juni 2024 tot aan zijn meerderjarigheid in augustus 2024, staat te lezen dat verzoeker een aardige, beleefde en rustige jongeman is. De voogd voegt weliswaar toe dat hij gemerkt heeft dat verzoeker onder druk staat van zijn familie om geld te sturen en dat zijn reisweg en het overlijden van zijn jongere zus zijn sporen heeft achtergelaten in de vorm van stress, gewichtsverlies en voortdurende hoofdpijn. Hij besluit dat voorgaande elementen zijn motivatie en zijn vermogen om plannen te maken voor de toekomst ernstig aantasten (aanvullende nota 14.10.24, stuk 3). Verzoeker zet zich eveneens in op de arbeidsmarkt als student. Uit het attest van tewerkstelling, de arbeidsovereenkomst voor studenten en de loonbrief (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6; aanvullende nota 14.10.24, stuk 7) blijkt dat verzoeker in augustus en in oktober-november 2023 tewerkgesteld was als een soort "huishoudelijke hulp" waarbij zijn taken eruit bestonden te helpen bij het onderhoud van de gebouwen en het serveren van maaltijden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit bij een kinderdagverblijf was (NPO, p. 12-13).

Verzoeker werpt middels verschillende stukken die *supra* werden besproken een duidelijk zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België en de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker al een positief parcours heeft afgelegd in België. Desondanks verzoekers beperkt cognitief vermogen en zijn concentratie-, geheugen- en communicatieproblemen, blijkt dat hij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onder meer zijn schoolparcours, zijn buitenschoolse cursussen en zijn studentenjob. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met Belgische en/of Europese waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn psychologen, (toenmalige) voogd, leerkrachten en begeleiders. Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een Belgische of Europese manier van leven alsook de Belgische en Europese waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, zijn studentenjob, zijn deelname aan verschillende cursussen en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier. Zijn *supra* besproken kwetsbare profiel kan in het licht van zijn aanpassingen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België redelijkerwijze worden beschouwd als uitermate hinderlijk voor verzoeker om zich ingeval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban. Er kan dan ook aangenomen worden dat verzoeker, indien hij na zijn verblijf in België gedurende intussen bijna twee jaar, zou dienen terug te keren naar het huidige Afghanistan, alwaar het talibanregime sedert verzoekers vertrek een verregaande verstrenging en verandering van de sociale normen heeft opgelegd (zie *supra* de analyse van de actuele situatie in Afghanistan), omwille van zijn beperkte cognitieve vaardigheden, waaronder ook zijn concentratie-, geheugen- en communicatieproblemen, niet in de mogelijkheid zal zijn om "het spel te spelen".

In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden achttien jaar oud is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan drie jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker, die Afghanistan net vóór de machtsovername, ongeveer in juni 2021, heeft verlaten, is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Hoewel verzoeker verklaart dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende vader (NPO, p. 4-5), dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

4.3.2.5. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, maakt hij, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan de situatie van verzoeker, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van zijn jonge leeftijd bij vertrek en de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan van meer drie jaar, zijn verblijf in België sinds december 2022, zijn beperkte cognitieve vaardigheden en zijn sociale ontwikkeling

alhier tijdens een cruciale periode als adolescent die blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door getuigenissen van zijn psychologen, voogd, leerkrachten en begeleiders.

4.3.3. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.4. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.3.5. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO